

Ο καιρός των τσιγγάνων

Πράξη 1η

Η προετοιμασία

... οι άνθρωποι σπαταλούνται, οι ευαίσθησιες πνίγονται στις λάσπες κάποιων ανοικτών συνοικιακών γηπέδων τη νύχτα. Η φτώχεια, η μιζέρια, η εξαθλίωση και η αλητεία εναλλάσσονται με το όνειρο και την αιωνιότητα, με τον μύθο και το όραμα.

Όλα τραγικά αναίτια, ξεφτισμένα και πολυδύναμα, γιορτινά μα και θνησιγενή, συμβολικά και επιδερμικά ανέλπιστα μοιάζουν σαν όνειρο παρατημένο στο βάθος της πιο σκληρής πραγματικότητας.

Ή αλλιώς σα μια άγρια πραγματικότητα ταγμένη να συζεί με το όνειρο, προορισμένη να συνδυάζει αρμονικά το λογικό και το παράλογο και καταδικασμένη ν' αναπαράγει τον εαυτό της ως κυματισμό ενός μητρικού νυφικού στ' αδύναμα φώτα μιας έρημης, παγωμένης εθνικής οδού τη νύχτα.

.....

Σε έναν κόσμο όμορφο σα μαγεία και φρικτό σα λασπόαιμα, αθροιστικό σαν ανεκτίμητο αρχαίο μωσαϊκό και εκρηκτικό σαν κοσμογονία, όλα γεφυρώνονται και αποκόπτονται, πεθαίνουν και αναγεννιούνται από τα ερείπια, μπλέκονται και αποστασιοποιούνται.

Η ευτυχία, φθηνή, αναβοσβήνει, μαζί με τις αντανάκλασεις των φώτων κάποιων μακρινών διαφημίσεων, στα ατέλειωτα λασπόνερα, όταν η πόλη σκοτεινή, απόμακρη κι αόρατη στο βλέμμα της ψυχής μας, μας προσφέρει την παρανομία της στιγμής για να κάνει τη ζωή μας απάτη...

.....

.....

Πράξη 2η

Το στοίχημα

... «φτούσου παλιοσκιά... Ή θα πηδήξω πάνω από τη σκιά μου ή θα αλλάξω ζωή»

... η μουσική κουβαλά την πίκρα της επόμενης στιγμής ... και επειδή δεν υπάρχει πουθενά καμιά γιορτή χαράς, μα τελετές που μέσα στην πολυχρωμία τους κρύβουν την απανθρωπιά και το ξέφτισμα, (η μουσική) λειτουργεί ως χορός σε αρχαία τραγωδία.

Προλέγει και οδύρεται, αποκαλύπτει την κατάρα που βαραίνει τους ήρωες και κλαίει για τις ελπίδες τους.

Έτσι καταφέρνει να μείνει το μόνο «αμόλυντο» ακόμη και όταν οι ελπίδες βουλιάζουν και τα δάκρυα χάνονται μέσα στις σταγόνες της βροχής.

Η ευτυχία φτηνή αναβοςβήνει σαν τα φώτα των μακρινών διαφημίσεων που καθρεπτίζονται στα λασπόνερα κάποιας αλάνας...

Κι όλα μοιάζουν βιαστικά...

Όλα ξέφρενα κυνηγιούνται, σα να έχει σημασία μόνο το τέλος της κάθε στιγμής, σα να μην άξιζε ποτέ κάτι καλύτερο εκτός από το τέλος των ανθρώπων...

.....
.....

<https://drive.google.com/file/d/18ykfG6YXUL68jEJoO9Z7ZMsBMiOs9BVz/view>

https://www.youtube.com/watch?v=6jhp_aYefHc

Πράξη 3η

Η ερμηνεία

Όταν ως Σύλλογος αποφασίζαμε κάποια δραστηριότητα εκτός αναλυτικού προγράμματος, έπρεπε ένας τουλάχιστον καθηγητής ή μια καθηγήτρια του Γυμνασίου Λαγκαδίων (με τάξεις Λυκείου) να υποστηρίξει την απόφασή μας με έντυπη εργασία του (της) η οποία θα μοιραζόταν στα παιδιά και θα σχολιαζόταν, ώστε η απόφασή μας να αποκτήσει αξία μαθήματος.

Αντίγραφο της εργασίας έμενε στο Σχολείο ως υποστηρικτικό υλικό καινούριων ιδεών και ως κατάθεση δουλειάς μπροστά σε καινούριους συνάδελφους λίγο πριν την επιλογή στάσης και δράσης τους.

Ήταν Λαγκάδια, σχολική χρονιά 1990-91 ...

Επιλέχτηκε η ταινία « **Ο καιρός των τσιγγάνων**» την οποία ανέλαβα να υποστηρίξω εγώ με χειρόγραφο κείμενο που θα περιείχε φωτογραφίες σκηνών της ταινίας και με μια χειρόγραφη αφίσα η οποία θα είχε ζωγραφιά του μαθητή *Πάνου Μιχόπουλου*.

Η ταινία ήρθε από την Αθήνα σε καρούλια μέσα σε "πιάτα" και η προβολή της έγινε με μια τεράστια κινηματογραφική μηχανή προβολής και με μπομπίνες από μένα και μαθητές στο Αθανασοπούλειο Πνευματικό Κέντρο, όχι μόνο για το Σχολείο, αλλά για όλα τα γύρω χωριά... Έτσι γινότανε τότε στα Λαγκάδια.

Το χειρόγραφο βιβλιαράκι, που έβγαλε το Σχολείο με την στήριξη του Δήμου Λαγκαδίων μοιράστηκε στα παιδιά του Λυκείου...

.....
.....

Αργότερα ήρθα με μετάθεση στο Λύκειο Αγριάς

Στο πλαίσιο των εκτός αναλυτικού προγράμματος δραστηριοτήτων του Σχολείου, αποφασίστηκε από το Σύλλογο να γίνει προβολή της ταινίας «Ο καιρός των τσιγγάνων» και να υποστηριχτεί με το ίδιο κείμενο που είχα έτοιμο από τότε και το οποίο είχα θέσει υπόψη των καθηγητών (-τριών).

Παράλληλα θα κυκλοφορούσαμε αφίσα και θα γινόταν συζήτηση στην τάξη από όσους διδάσκοντες μπορούσαν να διαθέσουν λίγη από την ώρα του μαθήματός τους, ώστε να εντάξουν ως μάθημα και την ταινία.

Ήταν σχολική χρονιά 1993-94 και κάποιος καθηγητής ή καθηγήτρια (νομίζω ότι ήταν ή η κα Γεωργίου ή η κα Μπαλαμώτη, δυστυχώς δε θυμάμαι) είχε από καιρό πάρει χαμπάρι ότι η Μαρία Τριανταφύλλου, μαθήτρια της Β΄ τάξης του Λυκείου, ζωγράφιζε πάρα πολύ καλά (τόρα είναι καθηγήτρια σε Σχολείο ως απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών).

Της προτείνουμε να κάνει μια σειρά από ζωγραφιές... Τις κάνει και οι ζωγραφιές της φτάνουν στα χέρια μου. Αφαιρώ αμέσως όλες τις φωτογραφίες του αρχικού μου κειμένου και βάζω τις ζωγραφιές της Μαρίας...

Η προβολή της ταινίας έγινε σε πανί με κινηματογραφική μηχανή προβολής και μπομπίνες σε αίθουσα του Δημαρχείου της Νέας Ιωνίας από την Ελένη Καλογεροπούλου και τον Κώστα Αμπλαντή.

Το χειρόγραφο βιβλιαράκι που κυκλοφόρησε το Σχολείο με την στήριξη της Κοινότητας Αγριάς μοιράστηκε στα παιδιά του Λυκείου...

.....

Το τότε κείμενο πέρασε ξαφνικά και απρόσμενα σε ψηφιακή μορφή τη σχολική χρονιά 2012-13 από την Αφροδίτη Σπυριδάκη, όταν ήταν μαθήτρια της Β΄ τάξης του Γενικού Λυκείου Αγριάς.

Η ψηφιακή μορφή του κειμένου αξιοποιήθηκε σήμερα, Σεπτέμβριος της σχολικής χρονιάς 2018-19.

.....

.....

Τελικά το βιβλιαράκι μου είναι μια διαδρομή-ανάμνηση μέσα από δυο Σχολεία κι αυτό με έκανε σήμερα πλούσιο γιατί, εκτός των άλλων, μου έδωσε τη δυνατότητα να συνδυάσω ψηφίδες ζωής που μάζεψα από δύο πολύ διαφορετικούς χώρους...

.....

.....

Κομμάτι της ταινίας

https://drive.google.com/file/d/1sAr1qV3bFpz3xa3X0km3V1LWtKq_sk4/view

Ερμηνεία, στοιχεία, προβληματισμοί (το βιβλιαράκι)

<https://drive.google.com/file/d/1XEaBMB9-4Uj6Y8qYJL8G5hFYILIRRjUP/view>

Τετάρτη 5 Σεπτεμβρίου 2018

Θρασύβουλος Μαχαίρας